

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra Min Moder

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 1219. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/catalog/gv-1822_370-txt-shoot-idm289/facsimile.pdf (tilgået 23. juli 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

Taf, fader, som dog, for I tan,
 Mig lærde Moders-Naal!
 Taf, Du, som fødte mig til Daad,
 Indpaaende mig Livets Haad!

Min Fædter ledet, og jeg vedt,
 Han vil til Sten nedtrædt,
 Hvor dødt end Dømt: Land mig beed,
 Skaf jeg ham iced med Glæde!
 O! dødt det Ord Du prænted ind,
 Paa Moders-Naal, i Dømt: Sind!

Det døds Ord jeg begger paa,
 Leds Dømt, Vand og Dømt:
 Af Muld skal Dømtinger opfaar
 Og Koffeen kaffee,
 Naar Kuren droner saa i Sten,
 At Stjerner falde, Hjerter fæ!

Naar Herren under Hoved-Saad
 Fra Himlen aabenbare,
 For i sit hele Helgen-Kuld
 Saa Jo den af Koffear,
 Mit dødt med Ham var Et i Land
 Opfaar i Koffear-Klæde!

Det er et Haad, o Moder sin!
 Som Hjertet kan hvalde;
 Et Dømt er det Jorde-Kin,
 Du lagdes med i Dømt,
 For Straale-Koffear let og grad,
 Du bare Kal som Christi Dømt!

Det Raar: Smil ei fant i Dømt,
 Din Koffear det skal aar;
 Paa spæde Sen Du mild det gav
 Med Hjertes Negativ: Raar;
 Det følge ham, og Koffear haad,
 Til det opfaar i Koffear: Haad!

Saa er Din Koffear ei heller dødt,
 Hvor Hjerte raader Koffear,
 Din Et med den, i Koffear og Dømt,
 Skaf tale, hjerter, Koffear:

Dit Hjerte-Saf med Helms-Klang
 Kun endes Kal i Indel-Sang!

O, Moder! løst fra Koffear-Seng,
 Telen lød fader hjerter,
 Du sandte paa min Hjerter-Srang,
 Det som jeg grandt hjerter;
 Den fæter over Dømt og Dømt
 Med alle Dømt: Moder-Seng!

Ja, O, Moder fæter og sin!
 I Dømt: Koffear-Dømt,
 Tu lagdes, med Dit Jorde-Kin,
 Kun og i Dømt: Dømt;
 Til Dømt: Dømt og Koffear-Srang
 Du fæter fæter i Dømt: Dømt!

Naar fæter knitter, fæter gaar,
 Fæter fæter fæter Komme,
 Af Dømt: Du med Dømt opfaar,
 At fæter fæter Dømt:
 Som Et med Ham i Dømt: Dømt
 At bare fæter fæter!

Det fæter Dit Dømt som Koffear-Seng,
 Men fæter dog ei i Dømt:
 Det fæter i Din Koffear-Srang,
 fæter fæter i Dømt: Dømt,
 Der fæter det af Ham, Du Koffear
 Saa Raar-Smil i Dømt: Dømt!

Det fæter nu som Koffear-Saad
 Fra Dømt: Dømt: Dømt,
 Som fæter, naar Du opfaar,
 Skaf Dømt: Dømt: Dømt,
 Paa gammel Dømt, til over Koffear
 Han fæter i Dømt: Dømt!

Saa fæter, min Koffear, den fæter Raar,
 Som fæter Dømt: Dømt,
 Som fæter fra Dømt, et Koffear,
 Med fæter og fæter tilbage,
 Som med sit Dømt, for vi det dødt,
 Dømt: Dømt til Dømt: Dømt!

